

γαιδουρόθρεμμα τό, Ἴων. (Κρήν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ θρέμμα.

Παιδίον κακῆς ἀνατροφῆς.

γαιδουρόθρουμπα ἡ, Κεφαλλ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ θρούμπα.

Εἶδος ὑσσώπου, θρούμπας.

γαιδουροθύμαρο τό, Μέγαρ. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ θυμάρι.

Φυτὸν θαμνώδες ὁμοιον πρὸς τὸ θυμάρι. Συνών. ἀγριοθύμαρο.

γαιδουρόθυμος ὁ, Κρήτ. κ. ἄ.—Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ θυμός.

Τὸ ἄγριον φυτὸν στάχυς ὁ ἀκανθώδης (stachys spinosa) τῆς τάξεως τῶν χειλανθῶν (labiatae).

γαιδουροκαβάλλα ἐπίρρ. σύνηθ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ καβάλλα.

Ἐπὶ ὄνου ἐποχούμενος, καβαλλικεύοντας γάιδαρο: Πάει γαιδουροκαβάλλα. Συνών. γαιδουροκαβαλλάρια β, γαιδουροκαβαλλίκα, γαιδουροκαβαλλικάδα 2.

γαιδουροκαβαλλάρια ἡ, σύνηθ.

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαιδουροκαβαλλάριας.

1) Τὸ νὰ καβαλλικεύη τις ὄνον. β) Παρέλασις ἀνθρώπων ἐποχουμένων ὄνων Πελοπν. (Μάν.) 2) Ἐπιρρηματ., γαιδουροκαβάλλα, ὁ ἰδ. σύνηθ.: Πήγαμε ὄλοι γαιδουροκαβαλλάρια.

γαιδουροκαβαλλάριας ὁ, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ καβαλλάριας.

Ἄ ἐπιβαίνων ὄνου, ὁ καβαλλικεύων γάιδαρον.

γαιδουροκαβάλλημα τό, Πελοπν. (Ἄνδριτσ. Ὀλυμπ.) γαδαροκαβάλλισμα Πάρ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ καβάλλημα.

Τὸ νὰ ἐποχῆται τις ἐπὶ ὄνου ἐνθ' ἄν.: Ἐχόρτασε τὸ γαιδουροκαβάλλημα Ἄνδριτσ. Ὀλυμπ. Συνών. γαιδουροκαβαλλίκα, γαιδουροκαβαλλικάδα.

γαιδουροκαβαλλημένη ἐπίθ. θηλ. Πελοπν. (Ἄνδριτσ. Ὀλυμπ.)

Μετοχ. τοῦ ἀμαρτ. ρ. γαιδουροκαβαλλῶ.

Ἡ διαπομπευμένη, ὑβριστικῶς ἐπὶ γυναικὸς ὄχι ἀμέμπτων ἡθῶν (ἐκ παλαιᾶς συνηθείας νὰ διαπομπεύωνται αἱ μοιχαλίδες ἐποχούμεναι ὄνου). Συνών. γαιδουροκαθισμένη (ἰδ. γαιδουροκαθίζω).

γαιδουροκαβαλλίκα ἡ, Εὐβ. (Ἄκρ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ καβαλλίκα.

1) Γαιδουροκαβάλλημα, ὁ ἰδ.: Μ' ἀρέσ' ἢ γαιδουροκαβαλλίκα. 2) Ἐπιρρηματ., γαιδουροκαβάλλα, ὁ ἰδ.: Πάει γαιδουροκαβαλλίκα.

γαιδουροκαβαλλικάδα ἡ, Πελοπν. (Μάν.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ καβαλλικάδα.

1) Γαιδουροκαβάλλημα 1, ὁ ἰδ.: Μ' ἀρέσ' ἢ γαιδουροκαβαλλικάδα. 2) Ἐπιρρηματ., γαιδουροκαβάλλα, ὁ ἰδ.: Πήγαμε γαιδουροκαβαλλικάδα.

γαιδουροκαβαλλίνα ἡ, σύνηθ. γαιδ'ρουγκαβαλλίνα Β.Εὐβ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ καβαλλίνα.

Ἡ κόπρος τοῦ ὄνου. Συνών. γαιδουροβουνιά,

γαιδουροκαβάλλο, γαιδουροκοπριά, γαιδουρόκοπρο, γαιδουροκούρελο. Πβ. *γαιδουροκαβαλλινιάστρα.

* **γαιδουροκαβαλλινιάστρα** ἡ, ἄδουροκαβαλλινιάστρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τοῦ ρ. *γαιδουροκαβαλλινιάζω.

Πολλὲς γαιδουροκαβαλλίνας.

γαιδουροκάβαλλο τό, πολλαχ. γαιδουροκάβαλλο

Πελοπν. (Λακεδ. Περιθώρ.) γαιδ'ρουγκάβαλλον Β.Εὐβ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κάβαλλο, παρ' ὃ καὶ γκάβαλλο.

Γαιδουροκαβαλλίνα, ὁ ἰδ.

γαιδουροκαθίζω Λεξ. Περιδ. Αἰν. Δημητρ. ἄδουροκαθίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μετοχ. γαιδουροκαθισμένος

Λεξ. Περιδ. Θηλ. γαιδουροκαθισμέν' Θράκ. (Τσακίλ.)

γαδουροκαθισμέν' Θράκ. (Τσακίλ.)

Ἐκ τοῦ οὐσ. γαιδούρι καὶ τοῦ ρ. καθίζω.

1) Γαιδουρογυρίζω 1, ὁ ἰδ., ἐνθ' ἄν. 2) Προσβάλλω, ἐξευτελίζω Νάξ. (Ἀπύρανθ.)—Λεξ. Δημητρ.: Ἐχει φυσικὸ κι ἄδουροκαθίζει τὸ γόσμο Ἀπύρανθ. Ἐαδουρόκατσέ μ' ἀδρὸς σὲ δέκα νομάτοι αὐτόθ.

Μετοχ. γαιδουροκαθισμένος 1) Ἡτιμασμένος, ἐξευτελισμένος Λεξ. Περιδ. Δημητρ. 2) Θηλ., πόρνη ἢ μοιχαλὶς Θράκ. (Τσακίλ.)

γαιδουροκάθισμα τό, Λεξ. Περιδ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ρ. γαιδουροκαθίζω.

Γαιδουρογύρισμα 1, ὁ ἰδ.

γαιδουρόκαιρος ὁ, πολλαχ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ καιρός.

Καιρὸς πολὺ κακός.

γαιδουροκαλόκαιρο τό, σύνηθ. γαιδ'ρουκαλόκιρον βόρ. ιδιώμ. γαδουροκαλόκαιρο Κύθν. Σίφν. κ. ἄ.

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ καλοκαίρι.

Ἡ λίαν θερμὴ ἐποχὴ τοῦ φθινοπώρου: Τ' ἀγιοῦ-Δημητροῦ τὸ γαιδουροκαλόκαιρο (αἱ τελευταῖαι ἡμέραι τοῦ Ὀκτωβρίου, ὅτε γίνεται ἐνίοτε ὁ καιρὸς θερμὸς) Ἀθῆν. κ. ἄ. Συνών. γαιδουροζέστη 2.

γαιδουρόκασσα ἡ, πολλαχ. ἄδουρόκασσα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Ἐκ τῶν οὐσ. γαιδούρι καὶ κάσσα.

Μεγάλη κάσσα. Συνών. γαιδουροκασσάρα, γαιδουροκασσοῦκλα.

γαιδουροκασσάρα ἡ, ἀμαρτ. ἄδουροκασσάρα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γαιδουρόκασσα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -άρα, δι' ἣν ἰδ. -αρως.

Γαιδουρόκασσα, ὁ ἰδ.

γαιδουροκασσοῦκλα ἡ, ἀμαρτ. ἄδουροκασσοῦκλα Νάξ. (Ἀπύρανθ.)

Μεγεθ. τοῦ οὐσ. γαιδουρόκασσα διὰ τῆς παραγωγικῆς καταλ. -οῦκλα.

Γαιδουρόκασσα, ὁ ἰδ.

γαιδουροκατάστασι ἡ, Κρήτ. κ. ἄ. γαιδουροκα-

τάστασ' Θράκ. (Σαρεκκλ.) γαιδ'ρουκατάστασ' Θράκ. (Ἀ-

δριανούπ.) γαιδουροκατάστασ' Α.Ρουμελ. (Φίλιππούπ.)

γαδαρουκατάστασ' Κυδων. Λέσβ.

